

Bog anmeldelser

Anmeldere: Professor, dr. oecón. P. Nyboe Andersen, civiløkonom Werner Bachmann, lektor, cand. polit. Niels Banke, civiløkonom Karsten Blom, professor, dr. polit. Bjarke Fog, civiløkonom Fl. Klöcker-Larsen, direktør, civiløkonom Borge G. Johansen, amnunsis Erik Johnsen, amanuensis Bent Gram Mikkelsen, lektor, civiløkonom Erik Otto.

Stig Andersen, H. Ballegaard, J. Quist Jensen og Eli Reimer: Overenskomsten stilles op, 70 sider + bilag. Arbejdsgivernes kontaktserie, 1961.

Man fatter ikke, at den presse, som elers plejer at fordybe sig i foreteelserne på arbejdsmarkedet, har kunnet lade være med at juble over fremkomsten af denne ikke særligt voluminøse bog. Bogen indeholder et vel gennemtænkt og praktisk gennemførligt forslag til en hårdt tiltrængt systematisering og en sproglig renselse af de kollektive overenskomster om løn- og arbejdsvilkår. Enhver, der i praxis har haft disse overenskomster på nært hold, kender til fulde og har ofte beklaget det ulyksalige virvar og den uklarhed, der har præget overenskomsterne. Og så får man i denne lille bog, hvis skabere ufortrødent er gået i krig med uvæsenet, en stringent fremstilling af, hvordan tingene kan gøres. Ingen har vel været i tvivl om, at man på et eller andet tidspunkt måtte se at komme virkningerne af de mange års slendrian til livs, men hidtil har det været skralt med bestræbelserne. Nu har man fået vejledningen! Efter første gennemlæsning gør man sig uvilkårligt tanker om, hvor mange mæglingssager og voldgiftssager, der kunne være undgået, om denne vejledning var fremkommet for år tilbage og vel at mærke var blevet fulgt. Paragraffernes tågesnak, det skinnbarlige vrøvl og de fantastiske eksempler på rædselsfuldt sprog, som i årenes løb har aflejret sig i de mange overenskom-

ster, kan vi nu blive kvit, og i stedet for kan vi få systematisk opstillede aftaler, der er forståelige, overskuelige og sammenlignelige både for de mennesker, aftalerne skal dække, og for dem, der i øvrigt skal beskæftige sig med løn- og arbejdsvilkårene. Hvis næste års overenskomstfornyelser ikke kombineres med en systematisering og omskrivning som den i denne bog foreslåede, gør man ingen uret ved at bekende sig til den opfattelse, at overenskomsternes forfattere plejer overenskomstmystikken af rent egoistiske grunde.

Det er klart, at standardisering, omredigering og sproglig fornyelse af overenskomsterne ikke vil være noget ringe arbejde. Men hver den, der under overenskomstforhandlinger, mæglingssager og voldgiftssager har prøvet at trænge til bunds i ordsvalder og indviklede bestemmelser med rod i en fjern fortid, vil være overbevist om, at arbejdet vil lønne sig. Tænk blot på den tapre skare af organisationsfolk, som mod yderst rimelige dagpengebeløb må rejse land og rige rundt for at finde ud af og forklare lokale folk, hvad de regler, de selv har været med til at forme, egentlig går ud på!

En mere udførlig omtale af „Overenskomsten stilles op“ findes i tidsskriftet „Arbejdsgiveren“ for 15. september 1961. Interesserede bør læse nævnte omtale, fordi den bl. a. også behandler et eksempel fra „jernet“, som på fyldestgørende måde viser systematiseringsforslagets praktiske

Bog anmeldelser

Anmeldere: Professor, dr. oecón. P. Nyboe Andersen, civiløkonom Werner Bachmann, lektor, cand. polit. Niels Banke, civiløkonom Karsten Blom, professor, dr. polit. Bjarke Fog, civiløkonom Fl. Klöcker-Larsen, direktør, civiløkonom Borge G. Johansen, amnunsis Erik Johnsen, amanuensis Bent Gram Mikkelsen, lektor, civiløkonom Erik Otto.

Stig Andersen, H. Ballegaard, J. Quist Jensen og Eli Reimer: Overenskomsten stilles op, 70 sider + bilag. Arbejdsgivernes kontaktserie, 1961.

Man fatter ikke, at den presse, som elers plejer at fordybe sig i foreteelserne på arbejdsmarkedet, har kunnet lade være med at juble over fremkomsten af denne ikke særligt voluminøse bog. Bogen indeholder et vel gennemtænkt og praktisk gennemførligt forslag til en hårdt tiltrængt systematisering og en sproglig renselse af de kollektive overenskomster om løn- og arbejdsvilkår. Enhver, der i praxis har haft disse overenskomster på nært hold, kender til fulde og har ofte beklaget det ulyksalige virvar og den uklarhed, der har præget overenskomsterne. Og så får man i denne lille bog, hvis skabere ufortrødent er gået i krig med uvæsenet, en stringent fremstilling af, hvordan tingene kan gøres. Ingen har vel været i tvivl om, at man på et eller andet tidspunkt måtte se at komme virkningerne af de mange års slendrian til livs, men hidtil har det været skralt med bestræbelserne. Nu har man fået vejledningen! Efter første gennemlæsning gør man sig uvilkårligt tanker om, hvor mange mæglingsmøder og voldgiftssager, der kunne være undgået, om denne vejledning var fremkommet for år tilbage og vel at mærke var blevet fulgt. Paragraffernes tågesnak, det skinnbarlige vrøvl og de fantastiske eksempler på rædselsfuldt sprog, som i årenes løb har aflejret sig i de mange overenskom-

ster, kan vi nu blive kvit, og i stedet for kan vi få systematisk opstillede aftaler, der er forståelige, overskuelige og sammenlignelige både for de mennesker, aftalerne skal dække, og for dem, der i øvrigt skal beskæftige sig med løn- og arbejdsvilkårene. Hvis næste års overenskomstfornyelser ikke kombineres med en systematisering og omskrivning som den i denne bog foreslåede, gør man ingen uret ved at bekende sig til den opfattelse, at overenskomsternes forfattere plejer overenskomstmystikken af rent egoistiske grunde.

Det er klart, at standardisering, omredigering og sproglig fornyelse af overenskomsterne ikke vil være noget ringe arbejde. Men hver den, der under overenskomstforhandlinger, mæglingsmøder og voldgiftssager har prøvet at trænge til bunds i ordsvalder og indviklede bestemmelser med rod i en fjern fortid, vil være overbevist om, at arbejdet vil lønne sig. Tænk blot på den tapre skare af organisationsfolk, som mod yderst rimelige dagpengebeløb må rejse land og rige rundt for at finde ud af og forklare lokale folk, hvad de regler, de selv har været med til at forme, egentlig går ud på!

En mere udførlig omtale af „Overenskomsten stilles op“ findes i tidsskriftet „Arbejdsgiveren“ for 15. september 1961. Interesserede bør læse nævnte omtale, fordi den bl. a. også behandler et eksempel fra „jernet“, som på fyldestgørende måde viser systematiseringsforslagets praktiske

gennemførlighed. Kun mangel på gensidig tillid og god vilje hos parterne kan stille sig hindrende i vejen.

1 maj 1961 kom i arbejdsgivernes kontaktserie Erik Ohrts udmærkede gennemgang af arbejdsvurderingens systemer. 1 september kom så „Overenskomsten stilles op“. Det bliver bestemt svært at fortsætte serien på det niveau!

Børge G. Johansen.

KONTORBOKEN. Kontororganisasjon og kontorledelse. Redigert av: Leif H. Skare, Bedriftsøkonomens Forlag, Oslo 1961, 446 sider. N. kr. 79,-.

Under redaktion af Leif H. Skare har en kreds af konsulenter fra konsulentfirmaet Hartmark & Stangeland udarbejdet 2. udgave af en håndbog i kontororganisation og kontorledelse, som udkom første gang i 1954. Håndbogen tænkes anvendt dels som praktisk opslagsbog for alle kontorer dels som lærebog for alle, som ønsker at skaffe sig kundskaber inden for dette fagområde.

Bogens hovedafsnit beskæftiger sig med kontorarbejdets organisation og personale-spørgsmål. Der gennemgås ret udførligt de traditionelle områder som planlægningsprincipper, kontrol af arbejdet, arbejdsinstrukser, stillingsvurdering og problemerne om centralisering eller decentralisering af kontorarbejdet. Om personalet gives der retningslinier for rekruttering, udvalgsmetoder, arbejdsvilkår, oplæring og træning samt personalevurdering. Et kort afsnit om rationalisering og arbejdsforenkling afslutter de indledende kapitler. De resterende 5 kapitler går mere konkret ind på problemerne. Først gives der en beskrivelse af hensigtsmæssige kontorlokaler, kommunikationshjælpemidler og inventaret. Dernæst giver bogen et godt indtryk af blanket- og tryksagsområdet og herunder papir- og postbehandling. Også kapitlet om arkivering og registrering er omfattende og instruktivt både hvad an-

går principperne og de eksisterende hjælpemidler.

De to sidste kapitler omhandler skrive- og regnearbejdet og automatisering af kontorarbejdet. Disse afsnit indeholder en bred og indholdsrig gennemgang af principper og af de hjælpemidler, der for tiden er på markedet. Netop inden for disse felter er det vanskeligt i en trykt bog at være à jour med den rivende udvikling, der er i teknikken og teknikkens anvendelse på områder, hvor man ikke tidligere har tænkt det muligt eller hensigtsmæssigt at anvende den. Det må dog indrømmes, at hovedprincipperne i de eksisterende hjælpemidler er beskrevet og giver et godt indtryk af anvendelsesmulighederne, men det vil være nødvendigt til stadighed at supplere bogens stof med løbende materiale fra f.eks. kontormaskinebranchen eller på anden måde at følge med i udviklingen.

Som grundlæggende indføring i kontorarbejdets organisation og dets praktiske gennemførelse efter rationelle og moderne retningslinier kan bogen med sine rigt illustrerede ca. 450 sider absolut anbefales, hvorimod den som vejledning for kontorer, der påtænker anskaffelse af mere avancerede tekniske hjælpemidler næppe er tilstrækkelig og sikkert på adskillige punkter hurtigt vil blive forældet.

Erik Otto.

Bernhard Smith: Industrial Editing – A Handbook on House Journals, 225 s., Pitman, London, 1961. 27 s. 6 d.

Den britiske sammenslutning af redaktører af personale- og kundeblade, *The British Association of Industrial Editors*, under hvis auspiciu denne bog er udgivet, har gennem en årrække udfoldet ihærdige bestræbelser for at orientere sine medlemmer om de emner, der omfattes af virksomhedernes publikationsfunktioner. Længe havde man lidt under savnet af en lærebog, da den litteratur om detailemner, man kunne skaffe sig fra U.S.A., var